

Teoria grafów - część I

Aleksandra Gorzkowska

Elektronika i Telekomunikacja
Wydział Informatyki, Elektroniki i Telekomunikacji

Definicja

Grafem (prostym) nazywamy parę (V, E) , gdzie V to niepusty zbiór skończony, a E to podzbiór dwuelementowych podzbiorów zbioru V . **Oznaczenie:** $E \subset \binom{V}{2}$;

$\binom{V}{2}$ - zbiór wszystkich dwuelementowych podzbiorów zbioru V

Definicja

Grafem (prosty) nazywamy parę (V, E) , gdzie V to niepusty zbiór skończony, a E to podzbiór dwuelementowych podzbiorów zbioru V . **Oznaczenie:** $E \subset \binom{V}{2}$;

$\binom{V}{2}$ - zbiór wszystkich dwuelementowych podzbiorów zbioru V

Terminologia i oznaczenia:

Zbiór V nazywamy **zbiorem wierzchołków** grafu;

Zbiór E nazywamy **zbiorem krawędzi** grafu.

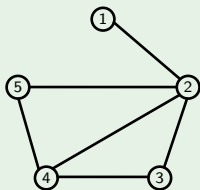
Piszemy i czytamy:

$x, y \in V$ - x i y są wierzchołkami grafu;

$e = \{x, y\} \in E$ - zbiór $\{x, y\}$ jest krawędzią grafu (oznaczoną e);

dla uproszczenia: $xy \in E$ - xy jest krawędzią grafu

Przykład

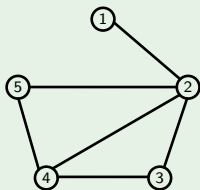

$$V = \{1, 2, 3, 4, 5\}$$

$$E = \{\{1, 2\}, \{2, 3\}, \{2, 4\}, \{2, 5\}, \{3, 4\}, \{4, 5\}\}$$

$$\text{lub prościej: } E = \{12, 23, 24, 25, 34, 45\}$$

Przykład

$$V = \{1, 2, 3, 4, 5\}$$

$$E = \{\{1, 2\}, \{2, 3\}, \{2, 4\}, \{2, 5\}, \{3, 4\}, \{4, 5\}\}$$

$$\text{lub prościej: } E = \{12, 23, 24, 25, 34, 45\}$$

Definicja

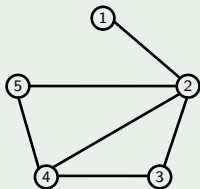
Rzędem grafu $G = (V, E)$ nazywamy liczbę jego wierzchołków, tj. moc zbioru V .

Oznaczenie: $|G| := |V|$

Rozmiarem grafu $G = (V, E)$ nazywamy liczbę jego krawędzi, tj. moc zbioru E .

Oznaczenie: $\|G\| := |E|$

Przykład

$$V = \{1, 2, 3, 4, 5\}$$

$$E = \{\{1, 2\}, \{2, 3\}, \{2, 4\}, \{2, 5\}, \{3, 4\}, \{4, 5\}\}$$

$$\text{lub prościej: } E = \{12, 23, 24, 25, 34, 45\}$$

$$|G|=5; ||G||=6$$

Definicja

Rzędem grafu $G = (V, E)$ nazywamy liczbę jego wierzchołków, tj. moc zbioru V .

Oznaczenie: $|G| := |V|$

Rozmiarem grafu $G = (V, E)$ nazywamy liczbę jego krawędzi, tj. moc zbioru E .

Oznaczenie: $||G|| := |E|$

Modyfikacje definicji

Definicja

Multigrafem nazywamy parę (V, E) , gdzie V jak poprzednio, natomiast E jest **multizbiorem** o elementach ze zbioru $\binom{V}{2}$, czyli dopuszczamy krawędzie wielokrotne.

Modyfikacje definicji

Definicja

Multigrafem nazywamy parę (V, E) , gdzie V jak poprzednio, natomiast E jest **multizbiorem** o elementach ze zbioru $\binom{V}{2}$, czyli dopuszczamy krawędzie wielokrotne.

Definicja

Pseudografem nazywamy parę (V, E) , gdzie V jak poprzednio, natomiast w zbiorze E dopuszczamy **pętle**, czyli krawędzie postaci xx , gdzie $x \in V$.

Modyfikacje definicji

Definicja

Multigrafem nazywamy parę (V, E) , gdzie V jak poprzednio, natomiast E jest **multizbiorem** o elementach ze zbioru $\binom{V}{2}$, czyli dopuszczamy krawędzie wielokrotne.

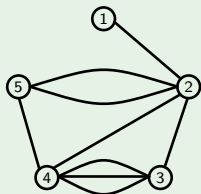
Definicja

Pseudografem nazywamy parę (V, E) , gdzie V jak poprzednio, natomiast w zbiorze E dopuszczamy **pętle**, czyli krawędzie postaci xx , gdzie $x \in V$.

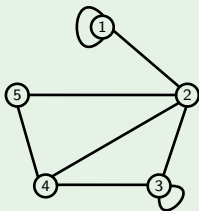
Definicja

Digrafem nazywamy parę (V, A) , gdzie V jak poprzednio, natomiast A jest zbiorem **par uporządkowanych** o elementach ze zbioru V .
Tj. $A \subset \{(x, y) : x, y \in V\}$; A nazywamy **zbiorem łuków**

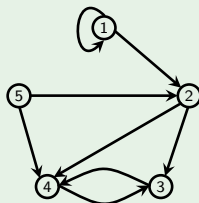
Przykład

multigraf

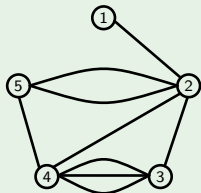

pseudograf

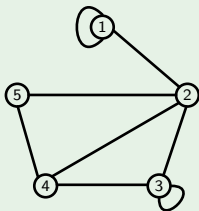

digraf

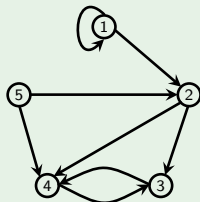
Przykład

multigraf

pseudograf

digraf

Uwaga: Jeśli nie jest powiedziane inaczej to przez "graf" rozumiemy graf prosty.

Dany jest graf $G = (V, E)$

Definicja

Stopniem wierzchołka x w grafie G nazywamy liczbę krawędzi, do których należy dany wierzchołek.

Oznaczenie: $\deg_G(x)$ lub $d_G(x)$;

jeśli nie powoduje to niejasności, to piszemy: $\deg(x)$, $d(x)$

Dany jest graf $G = (V, E)$

Definicja

Stopniem wierzchołka x w grafie G nazywamy liczbę krawędzi, do których należy dany wierzchołek.

Oznaczenie: $\deg_G(x)$ lub $d_G(x)$;

jeśli nie powoduje to niejasności, to piszemy: $\deg(x)$, $d(x)$

Wierzchołek stopnia 0 nazywamy **izolowanym**.

Wierzchołek stopnia 1 nazywamy **wiszącym** lub **liściem**.

Dany jest graf $G = (V, E)$

Definicja

Stopniem wierzchołka x w grafie G nazywamy liczbę krawędzi, do których należy dany wierzchołek.

Oznaczenie: $\deg_G(x)$ lub $d_G(x)$;

jeśli nie powoduje to niejasności, to piszemy: $\deg(x)$, $d(x)$

Wierzchołek stopnia 0 nazywamy **izolowanym**.

Wierzchołek stopnia 1 nazywamy **wiszącym** lub **liściem**.

Dla przykładu ze slajdu 3:

$d(1) = 1$ - wierzchołek wiszący, $d(2) = 4$, $d(3) = 2$, $d(4) = 3$,
 $d(5) = 2$

Jeśli w grafie G istnieje krawędź xy , to mówimy, że wierzchołki x i y są **sąsiednie** oraz że są **incydentne** z krawędzią $e = xy$.

Definicja

Sąsiedztwem wierzchołka x w grafie G nazywamy zbiór wszystkich wierzchołków grafu G połączonych z x krawędzią.

Oznaczenie: $N_G(x) = N(x) := \{y \in V(G) : xy \in E(G)\}$

Jeśli w grafie G istnieje krawędź xy , to mówimy, że wierzchołki x i y są **sąsiednie** oraz że są **incydentne** z krawędzią $e = xy$.

Definicja

Sąsiedztwem wierzchołka x w grafie G nazywamy zbiór wszystkich wierzchołków grafu G połączonych z x krawędzią.

Oznaczenie: $N_G(x) = N(x) := \{y \in V(G) : xy \in E(G)\}$

Uwaga: W grafie prostym $d(x) = |N(x)|$.

Jeśli w grafie G istnieje krawędź xy , to mówimy, że wierzchołki x i y są **sąsiednie** oraz że są **incydentne** z krawędzią $e = xy$.

Definicja

Sąsiedztwem wierzchołka x w grafie G nazywamy zbiór wszystkich wierzchołków grafu G połączonych z x krawędzią.

Oznaczenie: $N_G(x) = N(x) := \{y \in V(G) : xy \in E(G)\}$

Uwaga: W grafie prostym $d(x) = |N(x)|$.

Krawędzie $e, f \in E(G)$ nazywamy **sąsiednimi**, jeśli $e \cap f \neq \emptyset$, czyli istnieje wierzchołek incydentny zarówno z krawędzią e , jak i z krawędzią f .

Jeśli w grafie G istnieje krawędź xy , to mówimy, że wierzchołki x i y są **sąsiednie** oraz że są **incydentne** z krawędzią $e = xy$.

Definicja

Sąsiedztwem wierzchołka x w grafie G nazywamy zbiór wszystkich wierzchołków grafu G połączonych z x krawędzią.

Oznaczenie: $N_G(x) = N(x) := \{y \in V(G) : xy \in E(G)\}$

Uwaga: W grafie prostym $d(x) = |N(x)|$.

Krawędzie $e, f \in E(G)$ nazywamy **sąsiednimi**, jeśli $e \cap f \neq \emptyset$, czyli istnieje wierzchołek incydentny zarówno z krawędzią e , jak i z krawędzią f .

Dla przykładu ze slajdu 3:

$$N(3) = \{2, 4\}; N(4) = \{2, 3, 5\}$$

Twierdzenie (Lemat o uściskach dłoni)

Jeśli $G = (V, E)$ jest grafem prostym, to

$$\sum_{v \in V} d(v) = 2|E|.$$

Twierdzenie (Lemat o uściskach dłoni)

Jeśli $G = (V, E)$ jest grafem prostym, to

$$\sum_{v \in V} d(v) = 2|E|.$$

Wniosek

W grafie prostym liczba wierzchołków stopnia nieparzystego jest parzysta.

Wniosek

W grafie prostym liczba wierzchołków stopnia nieparzystego jest parzysta.

Dowód.

$$G = (V, E)$$

Niech V_1 - zbiór wierzchołków stopnia nieparzystego; V_2 - zbiór wierzchołków stopnia parzystego; $V = V_1 \cup V_2$. Wtedy:

$$2|E| = \sum_{x \in V_1} d(x) + \underbrace{\sum_{x \in V_2} d(x)}_{\text{parzyste}} \Rightarrow \sum_{x \in V_1} d(x) - \text{parzyste, a jest to}$$

suma liczb nieparzystych. Stąd liczba składników w sumie musi być parzysta. □

Definicja

Stopniem minimalnym grafu G nazywamy najmniejszy spośród stopni wierzchołków tego grafu.

Oznaczenie: $\delta(G) := \min\{d(x) : x \in V(G)\}$

Stopniem maksymalnym grafu G nazywamy największy spośród stopni wierzchołków tego grafu.

Oznaczenie: $\Delta(G) := \max\{d(x) : x \in V(G)\}$

Definicja

Stopniem minimalnym grafu G nazywamy najmniejszy spośród stopni wierzchołków tego grafu.

Oznaczenie: $\delta(G) := \min\{d(x) : x \in V(G)\}$

Stopniem maksymalnym grafu G nazywamy największy spośród stopni wierzchołków tego grafu.

Oznaczenie: $\Delta(G) := \max\{d(x) : x \in V(G)\}$

Dla przykładu ze slajdu 3:

$$\delta(G) = 1, \Delta(G) = 4$$

Definicja

Stopniem minimalnym grafu G nazywamy najmniejszy spośród stopni wierzchołków tego grafu.

Oznaczenie: $\delta(G) := \min\{d(x) : x \in V(G)\}$

Stopniem maksymalnym grafu G nazywamy największy spośród stopni wierzchołków tego grafu.

Oznaczenie: $\Delta(G) := \max\{d(x) : x \in V(G)\}$

Dla przykładu ze slajdu 3:

$$\delta(G) = 1, \Delta(G) = 4$$

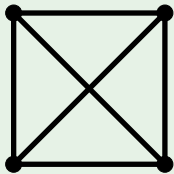
Graf nazywamy **regularnym**, jeśli wszystkie wierzchołki tego grafu mają ten sam stopień. Wtedy $\delta(G) = \Delta(G)$. Jeśli $\delta(G) = \Delta(G) = r$, to mówimy o grafie r -regularnym.

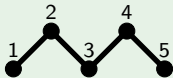
Ważne klasy grafów

- **graf pełny rzędu n - K_n**
 $K_n = \left(V, \binom{V}{2} \right)$ - zbiór krawędzi grafu pełnego to zbiór **wszystkich** podzbiorów dwuelementowych zbioru V
- **ścieżka rzędu n - P_n**
Graf, którego wierzchołki da się ustawić w ciąg $(x_1, x_2, \dots, x_n)$, taki że zbiór krawędzi to $E(P_n) = \{x_i x_{i+1} : i \in \{1, 2, \dots, n-1\}\}$
- **cykl rzędu n - C_n**
Graf, którego wierzchołki da się ustawić w ciąg $(x_1, x_2, \dots, x_n)$, taki że zbiór krawędzi to $E(C_n) = \{x_i x_{i+1} : i \in \{1, 2, \dots, n-1\}\} \cup \{x_1 x_n\}$

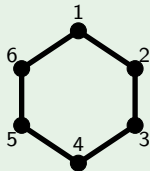
Przykład

graf pełny K_4

ścieżka P_5

cykl C_6

Definicja

Graf prosty $G = (V, E)$ nazywamy **dwudzielnym**, jeśli zbiór wierzchołków tego grafu da się podzielić na zbiory X i Y , takie że $V = X \cup Y$, $X \cap Y = \emptyset$ oraz każda krawędź ma dokładnie jeden wierzchołek w zbiorze X i jeden wierzchołek w zbiorze Y .

$$xy \in E \Rightarrow x \in X \wedge y \in Y$$

Oznaczenie: $G = (X, Y; E)$

Definicja

Graf prosty $G = (V, E)$ nazywamy **dwudzielnym**, jeśli zbiór wierzchołków tego grafu da się podzielić na zbiory X i Y , takie że $V = X \cup Y$, $X \cap Y = \emptyset$ oraz każda krawędź ma dokładnie jeden wierzchołek w zbiorze X i jeden wierzchołek w zbiorze Y .

$$xy \in E \Rightarrow x \in X \wedge y \in Y$$

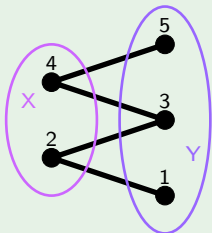
Oznaczenie: $G = (X, Y; E)$

Definicja

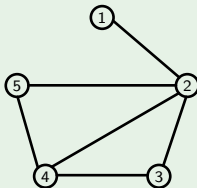
Dopełnieniem grafu $G = (V, E)$ nazywamy graf o tym samym zbiorze wierzchołków V oraz zbiorze krawędzi będącym dopełnieniem zbioru E do zbioru krawędzi grafu pełnego.

Oznaczenie: $\bar{G} := (V, \binom{V}{2} \setminus E)$

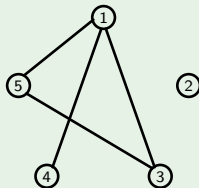
Przykład

graf dwudzielny

graf G

i jego dopełnienie

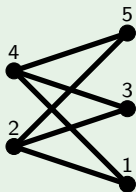
Ważne klasy grafów c.d.

- **graf dwudzielny pełny** - $K_{p,q}$
Graf dwudzielny, gdzie $|X| = p$, $|Y| = q$, którego zbiór krawędzi jest zbiorem **wszystkich możliwych** podzbiorów dwuelementowych zbioru V ,
tj. $E(K_{p,q}) = \{xy : x \in X \wedge y \in Y\}$

Ważne klasy grafów c.d.

- **graf dwudzielny pełny** - $K_{p,q}$
Graf dwudzielny, gdzie $|X| = p$, $|Y| = q$, którego zbiór krawędzi jest zbiorem **wszystkich możliwych** podzbiorów dwuelementowych zbioru V ,
tj. $E(K_{p,q}) = \{xy : x \in X \wedge y \in Y\}$

Przykład

graf dwudzielny pełny $K_{2,3}$

Izomorfizm grafów

Definicja

Izomorfizmem grafów $G = (V, E)$ oraz $H = (W, F)$ nazywamy bijekcję $f: V \rightarrow W$, taką że $\forall x, y \in V: (xy \in E \Leftrightarrow f(x)f(y) \in F)$.

Czyli dla dowolnych dwóch wierzchołków grafu G tworzą one krawędź wtedy i tylko wtedy, gdy ich obrazy $f(x)$ i $f(y)$ tworzą krawędź w grafie H .

Izomorfizm grafów

Definicja

Izomorfizmem grafów $G = (V, E)$ oraz $H = (W, F)$ nazywamy bijekcję $f: V \rightarrow W$, taką że $\forall x, y \in V: (xy \in E \Leftrightarrow f(x)f(y) \in F)$.

Czyli dla dowolnych dwóch wierzchołków grafu G tworzą one krawędź wtedy i tylko wtedy, gdy ich obrazy $f(x)$ i $f(y)$ tworzą krawędź w grafie H .

Mówimy, że grafy G oraz H są **izomorficzne**, jeśli istnieje izomorfizm grafów G i H .

Izomorfizm grafów

Definicja

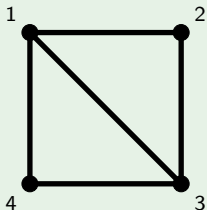
Izomorfizmem grafów $G = (V, E)$ oraz $H = (W, F)$ nazywamy bijekcją $f: V \rightarrow W$, taką że $\forall x, y \in V: (xy \in E \Leftrightarrow f(x)f(y) \in F)$.

Czyli dla dowolnych dwóch wierzchołków grafu G tworzą one krawędź wtedy i tylko wtedy, gdy ich obrazy $f(x)$ i $f(y)$ tworzą krawędź w grafie H .

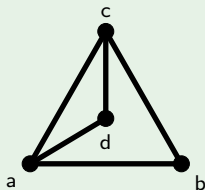
Mówimy, że grafy G oraz H są **izomorficzne**, jeśli istnieje izomorfizm grafów G i H .

Mówiąc potocznie: dwa grafy są izomorficzne, jeśli da się je narysować w ten sam sposób. Lub jeśli można otrzymać jeden z nich poprzez przesuwanie wierzchołków drugiego (krawędzie są przesuwane razem z wierzchołkami).

Przykład

$$\begin{aligned}\text{graf } G &= (V, E) \\ V &= \{1, 2, 3, 4\} \\ E &= \{12, 23, 34, 14, 13\}\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\text{graf } H &= (W, F) \\ W &= \{a, b, c, d\} \\ F &= \{ab, bc, cd, ac, ad\}\end{aligned}$$

Izomorfizm: $f: V \rightarrow W$ jest następujący:

$$f(1) = a, f(2) = b, f(3) = c, f(4) = d$$

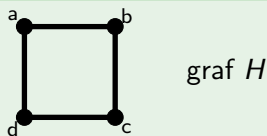
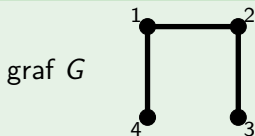
Wprost z definicji izomorfizmu wynika, że jeśli grafy są **izomorficzne**, to mają **tylko samo wierzchołków** (bo f jest bijekcją).

Stwierdzenie odwrotne nie jest prawdziwe!

Wprost z definicji izomorfizmu wynika, że jeśli grafy są **izomorficzne**, to mają **tylko samo wierzchołków** (bo f jest bijekcją).

Stwierdzenie odwrotne nie jest prawdziwe!

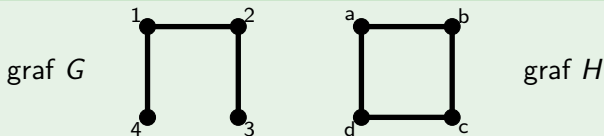
Przykład

Wprost z definicji izomorfizmu wynika, że jeśli grafy są **izomorficzne**, to mają **tylko samo wierzchołków** (bo f jest bijekcją).

Stwierdzenie odwrotne nie jest prawdziwe!

Przykład

Nie istnieje izomorfizm tych grafów. Próbując go stworzyć (wskazać funkcję f jak w definicji), wierzchołkowi 4 musimy przypisać jeden z wierzchołków grafu H . Załóżmy, że $f(4) = d$ (pozostałe przypadki są analogiczne). Ponieważ 14 jest krawędzią grafu G , to $f(1) \in \{a, c\}$, BSO $f(1) = a$. Ale wtedy funkcja f musi przypisywać 2 lub 3 do c . Pojawia się problem!

$34 \notin E(G)$ i $24 \notin E(G)$ ALE $cd \in E(H)$

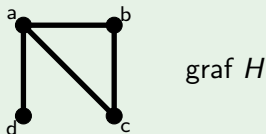
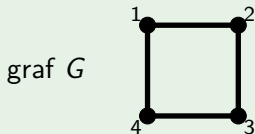
Co więcej, jeśli grafy są **izomorficzne**, to mają **tyle samo krawędzi**
(bo $\forall x, y \in V: (xy \in E \Leftrightarrow f(x)f(y) \in F)$).

Ale jeśli dwa grafy mają tyle samo wierzchołków i tyle samo krawędzi,
to nie oznacza, że są izomorficzne.

Co więcej, jeśli grafy są **izomorficzne**, to mają **tyle samo krawędzi**
(bo $\forall x, y \in V: (xy \in E \Leftrightarrow f(x)f(y) \in F)$).

Ale jeśli dwa grafy mają tyle samo wierzchołków i tyle samo krawędzi,
to nie oznacza, że są izomorficzne.

Przykład

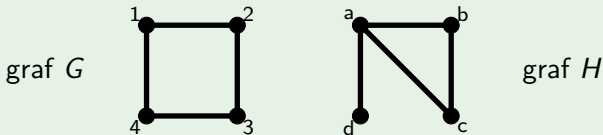

Co więcej, jeśli grafy są **izomorficzne**, to mają **tyle samo krawędzi** (bo $\forall x, y \in V: (xy \in E \Leftrightarrow f(x)f(y) \in F)$).

Ale jeśli dwa grafy mają tyle samo wierzchołków i tyle samo krawędzi, to nie oznacza, że są izomorficzne.

Przykład

Któryś z wierzchołków grafu G musi przejść w wierzchołek a . BSO $f(1) = a$. Niezależnie od tego jak przypiszemy pozostałe wierzchołki, pojawi się problem! W grafie G nie ma krawędzi 13 , a w grafie H są wszystkie możliwe krawędzie zawierające wierzchołek a . Np. jeśli $f(3) = c$, to $13 \notin E(G)$ ALE $ac \in E(H)$.

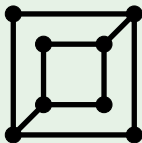
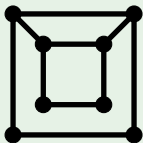
W obu przypadkach problem wynikał z tego, że stopnie wierzchołków, które chcemy do siebie przypisać nie są takie same. Stąd wnioskujemy, że jeśli grafy są izomorficzne, to mają **takie same stopnie wierzchołków**.

To jednak wciąż nie wystarcza! Poniżej przykład grafów, które mają tyle samo **wierzchołków**, **krawędzi** i takie same **stopnie wierzchołków**, ale **nie są izomorficzne**.

W obu przypadkach problem wynikał z tego, że stopnie wierzchołków, które chcemy do siebie przypisać nie są takie same. Stąd wnioskujemy, że jeśli grafy są izomorficzne, to mają **takie same stopnie wierzchołków**.

To jednak wciąż nie wystarczy! Poniżej przykład grafów, które mają tyle samo **wierzchołków**, **krawędzi** i takie same **stopnie wierzchołków**, ale **nie są izomorficzne**.

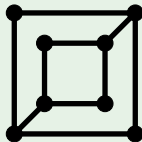
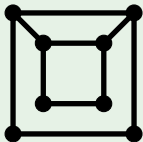
Przykład

W obu przypadkach problem wynikał z tego, że stopnie wierzchołków, które chcemy do siebie przypisać nie są takie same. Stąd wnioskujemy, że jeśli grafy są izomorficzne, to mają **takie same stopnie wierzchołków**.

To jednak wciąż nie wystarcza! Poniżej przykład grafów, które mają tyle samo **wierzchołków**, **krawędzi** i takie same **stopnie wierzchołków**, ale **nie są izomorficzne**.

Przykład

Grafy te nie są izomorficzne, bo w tym po lewej każdy wierzchołek stopnia 2 ma sąsiada stopnia 2, natomiast w grafie po prawej żaden wierzchołek stopnia 2 nie ma sąsiada stopnia 2. (Próbując stworzyć funkcję f , szybko pojawi się problem)

Definicja

Graf $H = (W, F)$ nazywamy **podgrafem** grafu $G = (V, E)$, jeśli W jest podzbiorem zbioru V oraz F jest podzbiorem zbioru E .

Oznaczenie: $H \subset G$

Definicja

Graf $H = (W, F)$ nazywamy **podgrafem** grafu $G = (V, E)$, jeśli W jest podzbiorem zbioru V oraz F jest podzbiorem zbioru E .

Oznaczenie: $H \subset G$

Definicja

Podgrafem indukowanym przez zbiór wierzchołków $S \subset V$ nazywamy graf $H = (S, F)$, gdzie $F = \{xy \in E : x \in S \wedge y \in S\}$.

Oznaczenie: $H = G[S]$

Definicja

Graf $H = (W, F)$ nazywamy **podgrafem** grafu $G = (V, E)$, jeśli W jest podzbiorem zbioru V oraz F jest podzbiorem zbioru E .

Oznaczenie: $H \subset G$

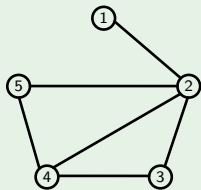
Definicja

Podgrafem indukowanym przez zbiór wierzchołków $S \subset V$ nazywamy graf $H = (S, F)$, gdzie $F = \{xy \in E : x \in S \wedge y \in S\}$.

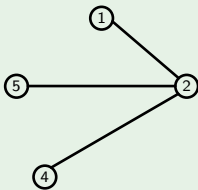
Oznaczenie: $H = G[S]$

Zbiór krawędzi podgrafu indukowanego przez zbiór wierzchołków S tworzymy biorąc *wszystkie* krawędzie grafu G utworzone przez pary wierzchołków ze zbioru S .

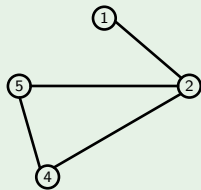
Przykład

graf G

podgraf grafu G

podgraf indukowany
grafu G

Reprezentacja grafu w komputerze

Definicja

Macierzą sąsiedztwa grafu $G = (V, E)$, gdzie $V = \{v_1, v_2, \dots, v_n\}$ nazywamy macierz kwadratową $A(G) = [a_{ij}] \in M_{n \times n}$, taką że

$$a_{ij} = \begin{cases} 1, & v_i v_j \in E(G) \\ 0, & v_i v_j \notin E(G) \end{cases}$$

Reprezentacja grafu w komputerze

Definicja

Macierzą sąsiedztwa grafu $G = (V, E)$, gdzie $V = \{v_1, v_2, \dots, v_n\}$ nazywamy macierz kwadratową $A(G) = [a_{ij}] \in M_{n \times n}$, taką że

$$a_{ij} = \begin{cases} 1, & v_i v_j \in E(G) \\ 0, & v_i v_j \notin E(G) \end{cases}$$

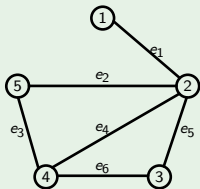
Definicja

Macierzą incydencji grafu $G = (V, E)$, gdzie $V = \{v_1, v_2, \dots, v_n\}$ oraz $E = \{e_1, e_2, \dots, e_m\}$ nazywamy macierz

$B(G) = [b_{ij}] \in M_{n \times m}$, taką że

$$b_{ij} = \begin{cases} 1, & v_i \in e_j \\ 0, & v_i \notin e_j \end{cases}$$

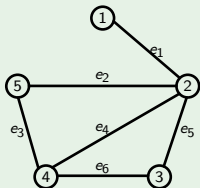
Przykład

$$A(G) = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$B(G) = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Przykład

$$A(G) = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$B(G) = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Uwagi:

Macierz sąsiedztwa jest macierzą symetryczną.

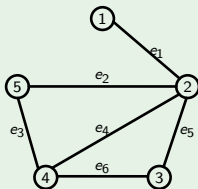
Stopień wierzchołka w grafie znajdujemy poprzez zsumowanie jedynek w odpowiednim wierszu dowolnej z podanych macierzy.

W macierzy incydencji są dokładnie dwie jedynki w każdej kolumnie.

Graf można reprezentować w komputerze również za pomocą **listy sąsiedztwa**. Każdemu wierzchołkowi w grafie przyporządkowuje się listę jego sąsiadów. Najczęściej sąsiedzi ci występują na liście sąsiedztwa w kolejności rosnącej.

Graf można reprezentować w komputerze również za pomocą **listy sąsiedztwa**. Każdemu wierzchołkowi w grafie przyporządkowuje ona listę jego sąsiadów. Najczęściej sąsiedzi ci występują na liście sąsiedztwa w kolejności rosnącej.

Przykład

1	→	2
2	→	1, 3, 4, 5
3	→	2, 4
4	→	2, 3, 5
5	→	2, 4